

λυστεράτοις (1) Ἐν δὲ τῷ πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν φυλ-
λαδίῳ τῆς Ηαρδώραι, λόγιος τις Ἑλλην (2) δημο-
σιεύει περιγραφὴν δακτυλιολίθων καὶ νομισμάτων,
ἄπειρο συνέλεξεν, ὃν τινα εἰτὶ ίκανῶς σπουδαῖς· καὶ
12 αὐτῶν, λίτιν περίεργα, ἀπεικονίζονται. Παρεκτὸς
τούτων ἔχομεν καὶ ἀρχαιολογικὰς περιηγήσεις, εἰς
ὅν τὸ στάδιον πολλὰ δύνανται οἱ Ἑλληνες ἔτι νὰ
κατορθώσωσι.

(Ἐλεγται τὸ τέλος.)

Η ΕΤΣΕΒΕΙΑ.

Ἐν τοῖς φυλλαδίοις 133 καὶ 136 ἐδημοσιεύσα-
μεν τὰς τρεῖς πλευρὰς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐρμογλύφου Κ.

(1) Σ.Σ. Τὴν ὄντως θαυμασίν μονογραφίαν ταῦτην συ-
γράψειν δὲ πεποιθεύμενος Κ. Γ. Παπαδόπουλος ἐπιμελητὴς

Ι. Κόσσου σχεδίασθέντος καὶ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐ-
τοῦ λαξευομένου μηνυμένου τοῦ μακαρίτου Κ. Ἰπλεῖη,
ἔξ ὧν ἡ μὲν μία παρίσταντε τὴν φιλομουσίαν, ἡ δὲ
ἄλλη τὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἡ τρίτη τὸ μέτωπον
ἔοιον θέλεις γαραγγῆ ἡ ἐπιγραφή.

Συμπληρώσαντες σήμερον τὸ ἔργον παραβέτομεν καὶ
τὴν τετάρτην πλευράν, ἐφ' ἣς ἔξεικον ζεῖται ἡ Εὐ-
σέβεια. Τὸ καῦ ἡμᾶς ἡ Εὐσέβεια ὑπερβαίνει κατὰ τὴν
ἐργασίαν καὶ τὴν ἐκφραστιν τὰς δύο ἄλλας ὅμαιμοντις
αὐτῆς. Κρατοῦσα διὰ τῆς μιᾶς σταυρὸν καὶ διὰ τῆς
ἄλλης πάπυρον, κύπτει εὐλαβῶς τὴν κεφαλὴν ἐνώ-
πιον τοῦ συμβόλου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ κατάνυ-
νυξίς ἐμφαίνεται ζωηρῶς ἐωγραφημένη ἐπὶ τοῦ
προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ σειρὸν τοῦ πολυπτύου γι-
τῶνος, καὶ τὸ σεμνότερον τοῦ σγήματος. ἐρμηνεύ-
σας πρὸς τὸν θερτὸν τί παριστᾶ ἡ εἰκὼν καὶ ποιεί
ἀκούσῃ τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ τεγμένου.

ΣΙΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ τῆς Ἔστιας εἰς τὸν
Τελε-Κόρη.

— o —

Τὸ οὐράνιον Κράτος, κατὰ τὴν ἐπίσημον στατι-
στικὴν τῆς μεγάλης Γεωγραφίας τοῦ Αὐτοκράτορος
Χτίν-Δόγγ (240 τόμ. εἰς 4ον), κατοικούμενον ὑπὸ
360,000,000 κατοίκων, πρεσβεύει τρεῖς θρησκείας
ἡ μᾶλλον τριαν δόγματα, τὸ τοῦ Καμφουκίου, ὃπερ
ἔστι καὶ τὸ ἐπικρατοῦν δόγμα, τὸ τοῦ Βούδα (ἥτοι
τὸν βουδαϊσμὸν) εἰςαγθέντα εἰς Σινικὴν περὶ τὸ 65
ἔτος π. Χ. καὶ τὸ τοῦ Ταο-σας, οὗτινος οἱ πρεσβεύ-
ται οὐκ ὀρθῶς λογολάτραι ἐκλήνησαν), συστηθὲν
παρὰ τοι Λαο-τούς περὶ τὸν Βον π. Χ. αἰώνα.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο δόγμα, ὃπερ τὴν σήμερον
πρεσβεύουσι: πλείους τῶν 2,000,000 ἐξέπεσε πολὺ^μ
μετά τὸν ἔνδοξον αὐτοῦ θεμέλιωτὴν. Καὶ τοι δὲ
πολλαὶ δειπνισμονίαι: ἀσχημίζουσι πολλάκις τὴν
διδασκαλίαν ταύτην, αἱ πολλαὶ ὅμις περὶ τῆς ἡθι-
κῆς πραγματείαι, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐξ αὐτοῦ,
προσφέρουσιν ἡμῖν ἀρχὰς καθαρὰς καὶ αὐστηρὰς,
βασιλικένας ἐπὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ, τῇ δικαιοσύνῃ
καὶ τῶν εὐγενεστέρων κοινωνικῶν ἀρετῶν, αἵτινες
δὲν ἡθελον εἶθας ὅλως ἀνάξιοι τῶν σελίδων τῶν
καθ' ἡμᾶς ἡθικολόγων τῆς Εὐρώπης. Περὶ τούτου
εὐχόλως πεισθήσεται τις ἀναγνοῦς τὴν ἀκόλουθον
περικοπὴν βιβλίου τινὸς μεταφρασθέντος ἐκ τοῦ σι-
νικοῦ ὑπὸ τοῦ Κ. Στανισλάου Ιουλιανοῦ, μέλους τοῦ

τοῦ Ἀθήνηρι Ἑλλην Ἐπαπειδευτηρίου. Ἐπειδὴ δὲ ἐδημο-
σιεύθη σὺν αὐτῇ καὶ λόγος τοῦ μακαρίτου Βάμδου, ἐξιλασθεὶ
οἱ Σχῆτος καὶ τεύτην ὡς ἐργον τούτου.

(2) Σ. Σ. Ὁ αὐτὸς Κ. Γ. Παπαδόπουλος.